

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVII. De pietate Imperatoris Arcadii, & de Joannis Chrysostomi
Ordinatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. κζ.

Περί τῆς ἀρχαίας βασιλείας καὶ ἰωάννου
καὶ χριστοῦ ἐπιτομῆς.

ΕΝ Ἰκωνσάνην πόλιν νεκράς τελευτή-
σαι· ὅς τινι ἐκκλησίαν ἐκείνῳ ἐποί-
μανεν, ἀρχαίῳ δὲ τούτῳ ἰθὺν τὴν βασι-
λείαν λαχόν, μαθῶν ἰωάννην τὸν μέγαν τῆς
οἰκουμένης Φωστῆρα, ἐν ἀντιοχείᾳ πρὸ τῆς πρεσ-
βυτέρων ἐγκαταλέχθαι χορῶν, ἡγάγε τε, καὶ τοῖς
συνελεγμένοις ἐπισκόποις ἀπὸν τῆς θείας πατρὸς
αγαγῶν παρηγήσει χάριτι, ἧ τῆς μεγίστης ἐ-
κείνης πόλεως ἀποφῆναι ποιῆμα. ἰκανὸν δὲ ἔ-
τετο μόνον δηλώσαι Ἐβασίλειος τὴν παρὰ τῶν
θεῶν ἀπαρτίον. καὶ τὸν τὸν χρόνον, ἀντιοχείας
μὲν ὁ θεὸς ἠγάγετο φλασιανός, λαοδικείας δὲ
ἐλπίδιος, ἔμεγάλε μελετήσῃ ἡρόδοτος σύ-
κην, καὶ τὴν ἐκείνην πολίτειαν ἐμαξάμηνος
μᾶλλον, ἢ ὁ κηρὸς τῆς δακτυλίων τῶν τύπας.
ὅστις μὲν ἐν τὸν μέγαν πελάγιον διεδέξατο.
τὸν δὲ θεὸν μαρκελλον ἀγαπήσις ὁ παυλίφθ-
μο, ὃν ἐν ταῖς ἀσκητικαῖς παλαίστραις δια-
πέπην ἔφην, καὶ τὸν τῆς αἰρέτικῆς ζήλης καιρὸν
σελδικείας δὲ τῆς πατρὸς τῶν μαξίμο, καὶ
ἰωάννου ἔπανυ συμφορητῆς, καὶ θεόδωρου
τῆς μοναχίας. ἀμφω δὲ διδασκάλω ἦσαν
λαμπρῶς, διέλαμπε δὲ συνέσει τῆς βίβου ὁ θεὸς
ἀκάμο, ἰθὺν τὴν βέρειαν λέοντι, ἢ τὸ
γαλαῶν ἐποίμανεν ἔθνη, πολλοὺς εἶδεσθαι
δρεῖν λαμπρῶν ὀμῶν.

Κεφ. κη.

Περί τῆς κατὰ θεὸν τῆς ἐπιτομῆς παρ-
ρησίας.

Ὁ Δὲ μέγας ἰωάννης τῶς τῆς ἐκκλησίας
δεξάμει· οἰακας, τῶς τε παλαιῶν
γνωμέναις ἀδικίαις σὺν παρρησίᾳ διήλασε, ἔ-
βασίλειον βασιλίδι παρρησίᾳ πατρὸς φορα,
καὶ τῶς ἱερέας ἠξίε καὶ τῶς κειμένους πολι-
τευσάζ νόμους, τῶς δὲ τῶς παρὰ θεῶν ἀνείναι πολ-
μῆστας, ἐπιβαίνει τῶν ἀνακτόρων ἐκάλυεν
ἐρεῖναι λέγων, τῆς μὲν τῶν ἱερέων ἀπολαύ-
ειν μῆς, τὴν δὲ τῶν ἀληθῶν ἱερέων μὴ ζῆν
βιοτιῶ. καὶ ταύτῳ ἐποιεῖτο τὴν παρρη-
σίαν, ἐ μόνος ἐκείνης τῆς πόλεως, ἀλλὰ
καὶ τῆς θράκης ἀπάσης εἰς ἔξ δὲ αὐτῆ ἡγε-
μονίας διήρησεν, καὶ τῆς ἀσίας ὅλης, ὑπὸ ἐνδεκα

A

CAP. XXVII.

De pietate Imperatoris Arcadii, & de Joannis
Chrysofomi ordinatione.

Constantinopoli verò, mortuo Ne-
ctario, qui Ecclesiam illam guber-
naverat, Arcadius qui eam Imperii par-
tem regendam acceperat, cum Joan-
nem, magnum lumen orbis terrarum,
Antiochiæ in presbyterorum ordinem
relatum esse didicisset, cum inde acci-
vit, collectisque Episcopis mandavit,
ut divinam gratiam ei conferrent, &
urbis Regiæ Episcopum eum renuntia-
rent. Quod quidem unum sufficit ad
declaramandam Imperatoris pietatem.
Per idem tempus Antiocheni Ecclesiæ
præerat divinus Flavianus : Laodiceæ
verò præfidebat Elpidius, qui magni
Meletii fuerat contubernalis, ejusque
vivendi rationem perfectius expresse-
rat, quàm cera imaginem annuli ex-
primere solet. Successor autem erat
magni Pelagii. Jam verò divino Mar-
cello successit Agapetus, omni laude
prædicandus, quem supra retulimus
hæreticæ persecutionis tempore in
monasticis exercitationibus floruisse.
Seleuciæ porro, quæ ad montem Tau-
rum sita est, Episcopus erat Maximus,
eximii illius Johannis condiscipulus :
Mopsuestiæ vero Theodorus : ambo
doctores ac prædicatores egregii. Di-
vinus item Acacius prudentia simul &
sanctitate vitæ illustis, Bercæ Eccle-
siam gubernabat. Leontius denique,
multis virtutum generibus conspicuus,
Galatarum provinciæ præfidebat.

CAP. XXVIII.

De Joannis Episcopi divina in loquendo
libertate.

Porro magnus Joannes, simulatque
Ecclesiæ gubernaculis admotus
est, iniqua quorundam facinora liberè
cœpit reprehendere : & tum Impera-
tori, tum Augustæ, utilia monita sug-
gererat. Sacerdotes quoque ut juxta
Ecclesiæ leges viverent, commonebat :
eos verò, qui leges illas transgredi au-
derent, ad altare accedere prohibe-
bat : nefas esse dicens, ut Sacerdo-
tum honore fruerentur ii, qui vero-
rum Sacerdotum vitam nollent imi-
tari. Neque vero urbem duntaxat
Regiam hujusmodi curâ ac sollicitu-
dine gubernabat, sed & universam
Thraciam, quæ in sex provincias
Gg 2